

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRĪS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 117 (1853)

Svētdien, 1956. g. 30. septembrī

12. gads

Nokārtot saistības ar valsti — pirmais pienākums

Kartojot daudzos kolchozu saimniecības jautājumus, valdes, partijas pirmorganizācijas nedrīkst ne brīdi aizmirst, ka pats pirmais uzdevums — laika un pilnos apmēros norēķināties ar valsti obligatās piegādēs, izpildīt liģumus valsts iepirkumam. Neviens kolchozs taču bez valsts palīdzības, bez mašīnām, minerālmēslojuma un daudziem citiem ražojumiem nevar iztikt nevienam dienu. Lūk, tad nedrīkstam aizmirst arī savas saistības pret valsti.

Ir mums rajona kolchozs „Grauds”, kas norēķinājies ar valsti lopkopības produktu piegādēs, piegādājis paredzēto daudzumu graudu. Redzams, kolchoza priekšsēdētāja b. Turka un valde saistības ar valsti stādījuši pirmajā vietā.

Diemžēl tādu kolchozu, kas tik sekmīgi kārtotu saistības ar valsti rajonā vairākus nav. Tāpēc nav nejaušība, ka, piemēram, gaļas sagādes uzdevums līdz 20. septembrim rajonā bija izpildīts tikai par 54,8 procentiem. Tas tāpēc, ka vairāki kolchozi nav vēl savas saistības izpildījuši pusgada apmērā. Ar ko gan var pamatot kolchoza „Sarkanais karogs” (priekšsēdētāja b. Rudakova) rīcību, ja gaļas piegādes uzdevums šeit veikts mazāk kā par pusi, bet tirgū pārdots apmēram pusotras reizes vairāk gaļas nekā valstij jāpiegādā visa gada? Vai te par saistībām domāts? Nē, tas kolchoza priekšsēdētāja un valdes aizmirst. Bet nevienam taču nav devis tiesības nekārtot saistības ar valsti!

Līdzīgi rīkojas kolchozs „Brīvais ceļš” (priekšsēdētājs b. Skudra, partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Vilerts). Kolchozs gaļas piegādē valstij saistības izpildījis nedaudz vairāk par pusi. Nekas cits kā laba grība nokārtot saistības pētrūkusi arī šī kolchoza vadībai, jo tirgū pārdota gaļa daudz vairāk kā vajadzīgs saistību izpildei.

Ar šo kolchozu priekšsēdētāju bezdarbību saistību pildīšanā samierinājušies Sudrabkalna un Rendas ciemu izpildu komitejas. Daudzi kolchozi la-

bību valstij nodod ar pienu, bet 10 procentu apmērā tomēr jāpiegādā graudi. Arī graudu piegādē mūsu rajons atpaliek un atpaliek atkal tāpēc, ka vairāku kolchozu priekšsēdētāji mērīgi nogaida un par saistību nokārtošanu nedomā. Piemēram, kolchozs „Jaunā gvarde” ar pienu atvietojis 48,3 procentus graudu, bet lai nokārtotu izstrūkstošo daļu, piegādātu paredzēto daudzumu graudu, atdotu 3 tonnas valsts sēklas aizdevumu, tas kolchoza priekšsēdētājam b. Daģim, partijas pirmorganizācijas sekretāra vietniekam b. Eidam nerāp. Tikai tā var izskaidrot to, ka kolchozs līdz 28. septembrim valstij nav piegādājis ne kilograma graudu.

Arī kolchozi „Sarkanā zvaigzne” un Mičurina vārdā nosauktais līdz 25. septembrim vēl nebija piegādājuši valstij ne kilograma graudu, ja neskatīta to, kas atvioletots ar pienu. Lūk, šo kolchozu priekšsēdētāji, partijas pirmorganizācijas sekretāri savā vienaldzībā pret saistību izpildi dara kaunu visam rajonam.

Olu piegādē valstij atpaliek kolchozs „Uzvara”. Arī šeit kolchoza priekšsēdētājs b. Mutžnieks, aizraujoties ar tirdzniecību, aizmirst valsts intereses un lielu daudzumu olu pārdeva, bet tagad nevar norēķināties ar valsti.

Reizē ar kartupeļu, cukurbiešu noņemšanu jāsāk to piegādē valstij, ka to dara kolchozi „Boļševiks”, „Komunars”, Mičurina vārdā nosauktais.

Visi šie gadījumi runā skaidru valodu par to, ka kolchozu priekšsēdētāji, valdes, partijas pirmorganizācijas, ciemu izpildu komitejas pietiekami nenodarbojas ar saistību kārtošanu. Nevar būt izdevīgāki laika un ceļa apstākļi paredzēto produktu piegādei sagādes punktā kā pašreiz. Pie labas grības visiem kolchoziem ir iespēja nokārtot saistības ar valsti. Un tas arī jādara, tad nepaliksim kaunā sacensībā ar Ventspils rajonu.

Skolēni cukurbiešu laukos

Lauksaimniecības arteļa „Jaunā gvarde” kolchoznieki izaudzējuši cukurbietes 22 hektaru platībā. Trešā laukkopības brigādē palīgā tās novākt ieradusies Snēpeles vidusskolas skolēni. Pirmajā dienā skolēni

skolotājas b. Kazakas vadībā izcēla cukurbietes no 1 hektara platības. Skola saviem spēkiem apņēmusies nevien izcēlt, bet arī nodarbināt cukurbietes no vairāk nekā diviem hektariem.

I. Sila

Cukurbietes krietni augušas

Attēlā: pirmās brigades kolchoznieces novāc kvadratlīdzās augušās cukurbietes.

Novākt 28 hektarus cukurbiešu, tas prasa ne mazus darbu un laika. Tāpēc lauksaimniecības arteļa „Boļševiks” laudis cukurbiešu novākšanu uzsāka pirmie rajonā. Pirmajā laukkopības brigādē daļu cukurbiešu iestādīja kvadratlīdzās. Laukkopes leva Pelēkā, leva Stepe, Eda Pelēkā un citas no šīs platības novāc apmēram par 20 centneriem lielāku ražu no ha nekā citur. Labi abās brigādēs cukurbie-

tes augušas arī pārējā platībā — līdz 200 centneru no hektara.

Cukurbiešu novākšanā palīgā kolchozniekiem devušies talcinieki — 28 Kuldīgas I vidusskolas un 50 Turlavas 7-gadīgās skolas skolēni. Kopējiem spēkiem novākta jau 5 hektaru platība. Vairākas kravas nodarīnāto cukurbiešu piegādāts pieņemšanas punktā.

V. Zieds

Otrajā brigādē graudaugi ievākti

Izmantojot saulaino laiku, centīgi pēdējās dienās druvās strādājuši Ždanova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa otrās brigades laudis. Vasarāju plāva laukkopji bb. V. Bergmanis, A. Ozols un A. Freimanis, nopļaujot līdz 5 ha dienā katrs. Neatpalika arī kulišu sējējas un labības krāvējas Trīne Cīrle, Ausma Kreidere, Marija Venškeviča un Dzīdra Spulģe. Viņas dienas uzdevumu izpildīja par 160—200 procentiem.

Labības ievēšanā ik dienas nodarbināja 6 pajūgus. Čakli dakšotāji un vezumu krāvēji bija bb. Bergmanis, Gruntiņš, Fidols, Cīrle, Tontegode un un Lipsne. Ražas uovākšanā piedalījās arī lopkopji, kā zirgkopis Andrejs Mittenbergs un citi.

Neatlaidīga darba rezultātā otrā brigade pabeigusi graudaugu ievēšanu šķūņos.

K. Linķis

Pionieru nams

Šajās dienās pionieri saņēma iepriecinošu dāvanu — pilsētā atvēra pionieru namu.

Jau no pirmajām dienām jaunajā pionieru namā sākās rosīgs darbs, organizējot dažādus pulciņus un citus pasākumus. Tagad šeit b. Lielnors vadībā darbojas tautisko deju pulciņš, bet pionieru nama direktora b. Liepiņa vadībā darbu sācis leļļu teātris. Darbojas arī lidmodelistu, novadpētnieku un citi pulciņi. Dažādās nodarbībās pionieri lietderīgi un interesanti pavadīja brīvo laiku, izkopj savas spējas.

Turpmāk pionieru namā paredzēti dažādi interesanti pasākumi, kā rotaļu un deju mācīšana, taurētāju un bundzi-

nieku apmācības, tikšanās ar māksliniekiem, darba pirmrindniekiem, atpūtas vakari un citi.

Pionieru nama darbā palīdz skolu komjaunieši. Tā pirmās vidusskolas komjaunietes Vilma Tidenberga, Ausma Kleimberga, Daina Miltoviča, Rita Jēkabsons un citas palīdzēja sažāģēt malku pionieru nama vajadzībām.

Pionieru nama atvēršana ir liels notikums pionieru dzīvē. Tikai pilsētas izpildu komitejai un Kuldīgas MTS vadībai nekavējoties jāparūpējas par aizņemto telpu atbrīvošanu, lai telpu trūkums netraucētu darbu izvērst arvien plašāk.

J. Leja

LABĀKIE RAŽAS NOVĀKŠANĀ

RŪDOLFS ŠTEINBERGS—

lauksaimniecības arteļa „Uzvara” pirmās kompleksās brigades kolchoznieks. Viņš ir viens no čaklākajiem laukkopjiem un centīgi strādā kolchoza druvās gan pļaujot malas labības laukiem, gan vedot nopļauto labību šķūņos. Katru dienu viņš pārsniedza darba normas. Daudz palīdzējis skābbarības sagatavošanā, pievedot zaļo masu pie skābbarības tvertnēm. Līdz 15. septembrim viņš izpelnījies vairāk nekā 400 izstrādes dienu.

ALBERTS ŠKĒLE—

Raiņa vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa pirmās brigades kolchoznieks. Viņš diendienā rūpējās par savlaicīgu ražas novākšanu. Pļaujot gan rudzus, gan vasarāju, dienā nopļāva vairāk par 4 hektariem. Normā paredzēto 10 vezumu vietā šķūņos viņš ievēd 12 vezumus labības. Aktīvi piedalījās arī skābbarības gatavošanā.

Šogad viņam ir 430 izstrādes dienu.

RUTA ZONE—

Ždanova vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa pirmās brigades kolchozniece. Ar savu darbu komjauniete izceļas pārējo kolchoznieku vidū. Labības novākšanā Ruta jau no pirmās dienas sēja rudzus, normā paredzēto 600 vietā dienā sasienot 800 kulišu. Tāpat ik dienas normu viņa pārsniedza vasarāju gubošanā. Līdzās pārējiem čakli strādāja skābbarības sagatavošanā un citos darbos. Uz 1. septembri viņai ir 344 izstrādes dienas.

ERNESTS MEGNIS—

lauksaimniecības arteļa „Abava” pirmās laukkopības brigades kolchoznieks. Viņš ik dienas nopļāva vairāk par 4 hektariem un dienā ievēd 12 un pat vairāk vezumu labības. Šogad lauku darbos b. Megnis izpelnījies 305 izstrādes dienas.

Komjaunatnes dzīve

Skolēnu komjaunatnes pirmorganizācija — skolotāju tuvākais palīgs

Vairāk romantisma un izdomas komjaunatnes sapulcēs

Kas nodrošina komjauniešu aktivitāti skolā? Labus rezultātus, pirmkārt, nodrošina pašu komjauniešu ieinteresētība pirmorganizācijas darbā. Bet tieši šīs ieinteresētības bieži trūkst. — Komjaunieši uz sapulci ierodas, nosēž, paklausās, — stāsta I vidusskolas pirmorganizācijas sekretare Solovjeva, — taču no viņu sejmā redzams, ka tie gaida sapulces beigas, neko ierosinošu nesaka, debātēs piedalās jau iepriekš sagatavoti, brīdināti. Tādas sapulces sastopam ne vienā vien pirmorganizācijā. Bet ja paši komjaunieši garlaikojas, ja viņu domas un intereses nav par tiem jautājumiem, ko apspriež sapulce, tad droši varam teikt, ka šāda sapulce nav graša vērtā.

Pēdējos gados rajona skolās ieviesies nepareizs uzskats: ja sapulce, tad tai noteikti jānotiek telpās, visiem kārtīgi jāsež solos un tamlīdzīgi. Biedri skolotāji, kādēļ mēs komjaunatnes organizāciju darbā nevaram ienest daļu no tās romantikas, ko sastopam mūsu pionieru vienībās? Kādēļ sapulcei vienmēr jānotiek klasē, vienmēr par kaut ko jārunā, un jāpieņem lēmums, kuru bieži necenšas izpildīt? Lūk, pārskata — vēlēšanu sapulce Rendas 7-gadīgās skolas pirmorganizācijā. Sākumā pat nepareizi — komjaunieši sasēdusies pulciņā saulainā, skaistā nogāzē, netālu mežā sprēgā pionieru ugunsurs, „protokolists” sēž uz celma, pirmorganizācijas sekretare stāsta par to, ko komjaunieši veikuši, min trūkumus. Pēc tam izsakās pārējie, katram ir ko teikt, kritizēt, ierosināt, papildināt. Rit draudzīgas, ierosinošas pārrunas. Ne vēsts no garlaicības, vienaldzības un miegainības, kas tik raksturīga sapulcēm. Un cik jauki pēc tam kopā ar pionieriem pie ugunsкура dziedāt, rotaļāties un lekt apkārt ugunskuram tik pazīstamo pionieru polku. Tāda sapulce var būt labs piemērs.

Komjauniešu sapulces taču varam organizēt dzīvā, radošā darba vietā. Sapulce ne klasē, solos, bet sapulce — darbā kolchozā, vai izgatavojot uzskatāmo agitāciju kolchozā, iekārtojot brigāžu sarkanos stūrīšus, gatavojot rotaļietas kolchoza bērnu dārzam. Kādēļ gan pirmorganizācijai kopā ar skolēnu komiteju nenoorganizēt konkursu par gaumīgāk iekārtotu klasi skolā, par skaistāko dāvanu festivalam?

Vai sapulce — pārgājiens pa apkārtnes vēsturiskām vietām, ekskursija uz kolchoza liellopu fermu vai pilsētas rūpniecības uzņēmumu, draudzības vakars ar kaimiņu rajona skolēnu komjauniešiem nesagādātu komjauniešiem prieku, neau-

dzinātu tos? Cilvēks taču izaug galvenā kārtā darbā un no ikviena padarītā darba gūst jaunu ierosmi un enerģiju. To, lūk, nevajadzētu aizmirst komjaunatnes darbā skolās. Organizējot sapulces šādā veidā, ikvienam skolotājam būtu iespēja labāk iepazīt komjauniešus, jo darbā atsedzas cilvēka raksturs, parādās viņa labās un sliktās īpašības, kas tik nepieciešami zināt katram audzinātājam.

Cīņa par sekmēm un disciplīnu skolā

Lasot šādu virsrakstu jums droši vien stādīsies priekšā sapulce, kur direktors gari un plaši runā par apzinīgo disciplīnu, min disciplinētos un nedisciplinētos, slinkos un čaklos. Pārējie sēž acis nolaiduši un klusē, jo katram uz sirds kādi grēciņi. Šādas „sapulces” rezultāts katram zināms — tā neko nedod. Tomēr pilnīgi nosodīt un izsvītrot no darba kārtības šādas sanāksmes nevajag. Ja sanāksme iepriekš pārdomāta, sagatavota, ja referāta vietā izraisās draudzīgas pārrunas, tiek atklāti nesekmības cēloņi, runā paši komjaunieši, tāda sapulce noteikti sekmēs mācīšanas un audzināšanas darbu skolā. Bieži vien nesekmības cēlonis ir lielle kavējumi, gan attaisnoti, gan neattaisnoti. Kāpēc gan nenoorganizēt komjauniešiem vienu sapulci — pārgājienu pie „šķietami slimajiem”, kā to darīja Planicas 7-gadīgās skolas 6. klases audzinātāja b. Žeica. Šāds biedru apciemojums skolēniem — kavētājiem, tāpat dažiem neapzinīgiem vecākiem liks saprast, ka par viņiem interesējas ne tikai skolotāji, bet viss skolas kolektīvs.

Daudzās mūsu rajona skolās kā Rendas 7-gadīgajā skolā, Kabiles vidusskolā un citās skolēnu komjauniešu pirmorganizācijas regulāri izdod „Zibeņus”, „Lapsenes” vai cita nosaukuma satiriskus sienas avīzes pielikumus, kas iedarbīgi kritizē slinkus un disciplīnas grāvējus. Šo pirmorganizāciju darba pieredzi der pārņemt arī citām skolām.

Par komjauniešu autoritāti skolā

Skolotāji bieži sūdzas, ka komjaunatnes organizācijai skolā nav īstas autoritātes. Daudzreiz tas patiešām tā ir. Bet tad gribas jautāt, ko tad mēs, pedagogi, esam darījuši, lai celtu komjauniešu autoritāti? Atbilde būs viena — gaužām maz.

Rajona skolās izveidojies nepareizs uzskats, ka komjauniešiem skolā jānodod kaut kādi speciali uzdevumi, ne tādi kā skolēnu komitejai, pionieru vienībai. Šādi mākslīgi radīti uzdevumi audzināšanā ir maznozīmīgi.

Un arī darbs, kas atrauts no

visas skolas pamatuzdevuma, nespēj nostiprināt organizācijas autoritāti. Skolās vēl nav saskaņotas rīcības starp komjaunatnes pirmorganizāciju, pionieru vienības padomi un skolēnu komiteju. Skolēnu komiteja paredz vienus pasākumus, pionieru vienība savus, pirmorganizācija citus. Rezultātā pasākumu tik daudz, ka skolēni tiek pārslogoti, te nevajag baidīties no vārda „paralelisms”. Jāpiezīmē, ka Kijevas skolās starp skolēnu komiteju, komjaunatnes pirmorganizāciju un pionieru vienības padomi pastāv visciešākā sadarbība un ja sapulcēs apspriež skolas iekšējās dzīves jautājumus, tad vienmēr kopīgi. Tāds kopīgi veikts darbs ierosina skolēnu komitejas locekļus iestāties komjaunatnē un stiprina arī komjaunatnes autoritāti.

Par pionieru pulciņu vadītājiem — komjauniešus

Jau vairākus gadus sekmīgi par pionieru pulciņu vadītājiem strādā I vidusskolas komjaunieši un pionieru vadītājam b. Liepiņam būtu grūti iedomāties darbu bez šiem čaklajiem palīgiem, jo skolā taču 12 pionieru pulciņi, katram savas intereses, savas nodarbības. Lūk, čaklākas no tām Silvija Laukute, Varvara Baranova, Bīrta Eida u. c.

Tomēr pārējās mūsu vidusskolas šo komjauniešu palīdzību neprot vai negrib izmantot, tāpat arī 7-gadīgās skolas.

Lai gan arī 7. klašu komjaunieši ļoti labi varētu palīdzēt ārpus klases darbā pirmo četru klašu audzinātājiem, bet pamatoti rodas jautājums, kur lai šos palīgus ņem?

Kur viņus ņemt?

Pašreiz daudzās skolās patiešām pamatoti var rasties jautājums, ko izraudzīt par pulciņu vadītājiem, jo vairākas pirmorganizācijas mazskaitliskas, vai pat nav neviena komjaunieša, kā I 7-gadīgajā skolā. Tāpat Varmes 7-gadīgajā skolā no 57 komjauniešu vecumā skolēniem ir tikai divi komjaunieši. Labāks stāvoklis nav citās skolās.

Dzīve pierādījusi, ka mazskaitliskāku pirmorganizāciju darbu nevar pienācīgi izvērst. Lūk, tādēļ jautājums par komjauniešu rindu augumu ļoti aktuāls. Lai nostiprinātu komjaunatnes organizāciju, klases audzinātājiem jāuzlabo darbs ar vecākiem un politiski — idejiskās audzināšanas darbs skolās.

A. Zamuška,
komjaunatnes rajona komitejas skolu daļas vadītāja

Propagandistu seminars

Ar 15. oktobri sākas jaunais mācību gads partijas izglītības sistēmā. Šogad partijas izglītības tīklā liela vērtība tiks pievērsta kā lauksaimniecības tā rūpniecības ražošanas ekonomikas jautājumu studēšanai. Arī mūsu rajonā jaunā mācību gadā darbosies daudzi lauksaimniecības ekonomikas studēšanas pulciņi kolchozos un seminari pie abām mašīnu un traktoru stacijām. Lai propagandistiem iepazīstinātu ar uzdevumiem jaunajā mācību gadā un dotu tiem materiālu pirmajām nodarbībām, 26. septembrī partijas rajona komitejas propagandas un agitācijas daļā bija noorganizējusi semināru tiem propagandistiem, kuri vadīs lauksaimniecības ekonomikas studēšanas pulciņus. Seminarā LKP Centrālās Komitejas lektors b. E. Eglājs nolasīja lek-

ciju par starptautisko stāvokli, partijas rajona komitejas pirmais sekretars b. Bērziņš iepazīstināja propagandistus ar galvenajiem sestās piecgades uzdevumiem lauksaimniecībā kā republikā, tā mūsu rajonā, bet sekretars b. Kļaviņš deva lekciju par lauksaimniecības arteļa statutiem, konkrēti un ar piemēriem parādot kā izprast un pareizi realizēt dzīvīgas izmaiņas, kuras pēdējā laikā ir ienestas kolchozu un kolchoznīku pamattiesību un pienākumu sakopojumā — lauksaimniecības arteļa statutos.

Pēc seminara grupa propagandistu izbrauca ekskursijā uz Lejaskurzemes selekcijas staciju, kur iepazīnās ar daudzu lopbarības kultūru audzēšanas izmēģinājumu rezultātiem.

H. Priede

Laikus novākt kartupeļus

Šogad Kuldīgas MTS zonas kolchozos kartupeļu stādījumu platības ir ievērojami lielākas nekā pagājušajā gadā. Izauguši arī laba raža. Tagad neka vējš jākāras pie tās masveida novākšanas. Ļoti steidzīgi kartupeļu novākšana jāizdara zemākās vietās un smagākās augsnēs, jo tur bumbuli sāc bojāties. Pareizi rīkojas lauksaimniecības arteļi „Boļševiks”, „Komunars” un citi laudis, kuri paraleli graudaugu novākšanai rok kartupeļus, izmantojot arī MTS kartupeļu rokāmo mašīnu TEK-2. Bet ir arī kolchozi, kā „Brīvais ceļš”, „Padomju Latvija” un citi, kuri vēl kartupeļu novākšanu nav uzsākuši. Visu pirms jānovāc sēklas lauki, jo, pastāvot mitram laikam, bumbuli inficējas ar sēnītēm un bakterijām, kā rezultātā tie slikti glabāsies. Smagās un mitrākās augsnēs novāktie kartupeļi ir jāapzāvē, bet pirms ieziešanas jāpārslāsa. Sēklas kartupeļus vislabāk uzglabāt pagrabos, kur vieglāk regulēt temperatūru, bet ja tādu nav, tad stīpās vai tranšejās. Stīpu vietās jāizrauga ar lielu rūpību. Tās jāierīko augstākās vietās, kur nav augsts grunts

ūdens un aizsargātas no valdošiem vējiem. Neievērojot šos noteikumus, bieži rodas lieli zaudējumi. Tā pagājušajā ziemā lauksaimniecības arteļi „Cīņa” stīpa bija pārpildusī ar ūdeni un liels daudzums kartupeļu sapuva. Pāgrabi noteikti jādezinficē — izbalsinot ar kaļķiem. Tas pasargā bumbulus pret fuzariozi. Tas jādarīja it sevišķi šogad, kad bumbuli nav nobrieduši. Kartupeļi pastiprināti elpo, tādēļ glabātuvēs jāierīko ventilācija kā vertikālā, tā horizontālā virzienā. Tā pagājušajā gadā lauksaimniecības arteļi „Proletarietis” kartupeļi bija ieziemoti stīpās, bet nebija iekārtota ventilācija un vairums bumbulu aizgāja bojā. Kartupeļu labākā glabšanas temperatūra ir +2 līdz +3°.

Šodien ikvienā lauksaimniecības arteļī neatliekams uzdevums masveidīgi ķerties pie kartupeļu novākšanas un pirmkārt atbērt sēklu un norēķināties ar valsti. Lopbarībai paredzētos kartupeļus ieteicams skābēt, jo līdz ar to samazinās zudumi glabšanas laikā.

F. Bullis,
Kuldīgas MTS galvenais agronoms

Novākt cukurbietes bez zudumiem

Saskaņā ar valdības lēmumu cukurbietu masveida novākšana un nodošana pieņemšanas punktos jāsāk ar 25. septembri. Novākšana jāpabeidz līdz 20. oktobrim, bet nodošana pieņemšanas punktos — līdz 20. novembrim.

Iepriekšējo gadu pieredze rāda, ka, neievērojot šos termiņus, kolchozniekiem rodas lieli zaudējumi sakarā ar cukurbietu apsālšanu uz lauka, tāpat netiek izmantota vērtīgā lopbarība — cukurbietu lapas.

Cukurbietes novācot un uzglabājot jāpasargā no savišanas, apsālšanas, kā arī no mehāniskiem bojājumiem un lopu apgraušanas, jo par nodotām nekondicionētām cukurbietēm cukura pārdošanas normu samazina par 33,3 procentiem, bet samaksu — par 25 procentiem.

Cukurbietes pēc novākšanas tūlīt jānotīra un jāaizved uz pieņemšanas punktu, bet ja tas nav iespējams, tad jānokrāuj kaudzēs ne mazāk par 3 tonnām katrā un jāapsedz, tādējādi pasargājot no savišanas un apsālšanas.

Lai nerastos lieki zaudējumi pie cukurbietu novākšanas un nodošanas, kolchozniekiem stingri jāievēro kontraktācijas liguma noteikumi.

Šogad cukurbietu sagādes cena paaugstināta gandrīz divas reizes un nedrīkst atkārtot iepriekšējo gadu kļūdas, kad nokavētas novākšanas rezultātā cukurbietu ražas zudumi nereti sasniedza 20—30 procentus.

Silovs,
Liepājas cukurbietfabrikas vecākais agronoms

Pie ziedu un vīnogu audzētājiem

Kad arī nerastos vajadzība iet Komunālo uzņēmumu kantora sakņu-puķu veikālā, ienācēju tur vienmēr sagaida ziedu bagātība. Pircējs var izvēlēties gan smaržīgās leļķoņas, krāšņās krikantēmas, gladiolas, rozes, gan vienkāršās, bet toties krāsu bagātās lauvmutītes, asteres un citus ziedus. Pirms neilga laika kuldīdzniekus, sevišķi mazos pircējus, iepriecināja vīnogas.

Attēlā: ilggadīgā strādniece Darta Jansone novieto siltumnīcā ziemas leļķoņas.

Par to, lai pilsētas darbaļaudis varētu iegādāties ziedus un vīnogas, gādā Komunālo uzņēmumu kantora dārzniecību kolektīvs.

... Atrodami pilsētas 1. dārzniecībā, kurā šogad galvenokārt audzē ziedus un vīnogas. Pie vienas no vīnogu mājām sastopam ilggadīgo strādnieci Darta Jansoni, kura pārstāda laukā augošos puķu dēstus podos un novieto siltumnīcā. — Gādājam, lai arī ziemā kuldīdzniekiem netrūktu ziedu, — paskaidro b. Jansone. — Tagad iepriecinām pircējus ar vasaras leļķojām, bet ziemas leļķoņas pārstādām podos un novietojam siltumnīcā. Tās dos pirmos ziedus martā. — Vai daudz jums būs ziemas leļķoņu? — iejautājos. — Dēstu mums netrūkst, iestādīsim vismaz 400 podos, — saka b. Jansone, norādot uz spēcīgajiem dēstiem, kas aug blakus pilnos ziedos esošajām vasaras leļķojām.

Ar leļķoju dobēm šeit mainās dažādu krāsu lauvmutītes, asteres pēdējos ziedos, gladiolu dobes. Kad sastopam dārzniecības vadītāju b. Meieri, viņš paskaidro, ka ziedu audzēšanas uzdevumu dārzniecība šogad izpildījusi ar uzviņu. Krietni vairāk nekā plānots

oktobrī un to netrūks arī vēlāk.

Dārznieks b. Meiers rūpējies, lai turpmāk lielāka būtu ziedu dažādība. Šogad iegādātas un ziemas sākumā ziedēs jaunas šķirnes primulas, kurām ziedi lielāki nekā līdzšinējām, paplašināts rožu sortiments, ieaudzētas jaunas liliju šķirnes.

Neskatoties uz pagājušās ziemas bargajiem laika apstākļiem, dārzkopji ievāca labu vīnogu ražu. No vīnogulājiem preti sniedz prāvi vēl nenogatavojušas sulīgo ogu ķekari. — Lielākais vairums ogu jau nodots pārdošanā — pastāsta b. Jansone. Pavisam pilsētas darbaļaudis no 1. dārzniecības saņēmuši vairāk nekā 300 kg vīnogu, bet vēl tikpat daudz nogatavojas siltumnīcās.

Pašreiz dārzniecībā norit siltumnīcu sagatavošana ziemai. Vienā siltumnīcā veic plašāku remontu, pārējām sakārto stiklus un citu nepieciešamo.

Dārzniecības nelielais, bet darbīgais kolektīvs rūpējas, lai turpmāk ziedu, ogu un citu dārzniecības ražojumu būtu vēl vairāk.

A. Liepa

Attēlā: dārznieks b. Meiers apskata pārdošanai novāktās vīnogas.

Ārsta padoms

Medus ārstnieciskā nozīme

Medus ir viens no senākajiem pārtikas produktiem — ir pirmā saldā viela, ko lietoja, kamēr vēl nepazīna cukuru. Senatnē medus lietots ne vien kā pārtikas produkts, bet arī kā zāles pret dažādām slimībām. Domāja, ka medus spēš uzturēt cilvēku spirtu un veselu un pagarināt mūžu. Medus kā ārstniecības līdzeklis lietots jau pirms 3500 gadiem. Daudz par medu rakstījis slavenais sengrieķu ārsts Hipokrāts. Krievijā jau 16. g. s. plaši lietoja medu nedzīstošu brūču ārstēšanā (brāļi Lujevi tā izārstēja caru Vasiliju Ivanoviču).

Daudz materiālu par medu sniedz tautas medicīna. Tautā medu ēd, ja žāgi rauj. Kopā ar siltu pienu medu dzer, lai klepus atlec. Diloņa slimniekiem iesaka savārit iesalu ar medu un dzert atdzisušu. Pret nervozitāti — nomērcētas klijas ar medu. Ja ir neciešamas zobu sāpes, latvieši ieteic šādu rīcību: ņemt karoti medus un naža galu šaujamā pulvera, samaisīt un likt bērnu knupī, kur karsti pelni; piepildītais knupis tad jāliek uz slimā zoba.

No tautas medicīnas materiāliem, izmantojot pareizos uzskatus un noraidot nepareizos, daudz ieguvusi modernā medicīna. Sevišķi pēdējos gados ārsti atkal sāk vairāk interesēties par medu. Sīki izpētītas medus fizikālās, ķīmiskās un bioloģiskās īpašības, gūti plaši novērojumi par medus ietekmi uz veselību un slimu organismu.

Medus galvenā sastāvdaļa ir invertcukurs, tad dekstrīns, biešu cukurs, olbaltumvielas, organiskās skābes un minerālvielas (kalcijs, nātrijs, magnijs, pat radijs). Par vitamīnu saturu medū ir pretrunīgi dati: daži autori raksta, ka medū nav nekādu vitamīnu, citi — ka varot būt nedaudz B grupas vitamīnu.

1 ēdamkarote medus dod

vairāk kaloriju kā 1 ola.

Mūsdienu medicīnā, tāpat kā senāk, visplašāk medu izmanto brūču ārstēšanai, jo medus ir pret iekaisuma darbību un brūces apvidū tas rada pastiprinātu asinscirkulāciju, kādēļ brūce ātrāk sadzīst.

Par medus lietošanu augšējo elpošanas ceļu un plaušu slimībās ir tik daudz runāts un rakstīts, ka te lieku reizi to neminēsim.

Medus ļoti plaši būtu jālieto dažādās gremošanas trakta slimībās. Medus veicina gremošanu un barības piesavināmību. Labi panākumi gūti kuņģa čūlas ārstēšanā (šīn gādījumā jālieto lielas devas — pēc Archipova norādījumiem — līdz 0,5 kg medus dienā). Līdz ar labvēlīgo darbību uz gremošanas traktu, medus veicina arī sarkano asinsķermenīšu rašanos.

Vairāki krievu un vācu zinātnieki novērojuši, ka medus terapijas rezultātā pastiprinās sirds muskuļu spēks.

Lieliski rezultāti iegūti, ārstējot ādas tuberkulozi ar medu. Acu ārsti medu iesaka plakstiņu gļotādas chroniska iekaisuma gadījumos.

Beigās jāpiemin krievu zinātnieka Joiņa izvirzītā metode medus iegūšanā. Viņš ierīko specialas ēstuves, kur bites kopā ar sīrupu saņem arī kādu ārstniecības vielu. Tā Joiņš iegūvis medu ar kalcija sāļiem, dažādiem sirds līdzekļiem, opiju, streptocīdu, aknu preparātiem utt. Tāda medus darbība balstās uz specifiskā līdzekļa un paša medus sumaro iedarbību.

Redzams, ka seno romiešu principu: curare cito, tuto et iucunde (ārstēt ātri, droši, patīkami) vislabāk realizēs tie ārsti, kas saviem slimniekiem ieteiks medu. Zāles dzert nav patīkami, bet kas gan atteiksies no garšīgā medus?

J. Liepiņš,
Rendas slimnīcas ārsts

PARRUNAS PAR DABASZINĀTNISKIEM TEMATIEM

KĀPĒC VAJADZĪGA ASTRONOMIJA?

Zinātne par debess ķermeni radusies sirmā senatnē. Taču arī tagad, augstu attīstītas tehnikas laikmetā ir daudz svarīgu uzdevumu, ko nevar atrisināt bez astronomijas palīdzības. Aviācijā un kuģniecībā, kā arī ģeogrāfisko karšu sastādīšanā vajag noteikt vienu vai otru ģeogrāfisku punkta atrašanās vietu uz Zemes virsas. Un to var izdarīt tikai ar precīzu astronomisku novērojumu palīdzību.

Protams, mūsu dienās ir arī citas metodes, kā orientēties telpā. Radiobākas, radiokompasi, radiolokatori un citas precīzas ierīces, piemēram, palīdz stūrmaņiem vadīt lidmašīnu vai kuģi pa nosprausto kursu. Bet visu šo metožu pamatā tomēr ir astronomiskie novērojumi, jo radiobāka un citu tamlīdzīgu punktu uzstādīšanas vietas vienmēr tiek noteiktas ar visprecīzākajām astronomijas metodēm. Pieredze rāda, ka, aprēķinot lidmašīnas atra-

šanās vietu nevis ar astronomisko, bet gan citām metodēm, tās novirze no kursa jau pēc divām lidojuma stundām ir jūtama diezgan stipri. Pietam radionavigācija iespējama tikai pastāvot attīstītam radiobāku tīklam. Trūkstot radiobākām, mūsu Antarktikas ekspedīcijas lidotājiem bija grūti veikt lidojumus. Tas, ka trūka datu par Zemes magnetismu šajā rajonā, nelāva izmantot arī parasto kompasu. Šādos apstākļos astronomiskie novērojumi ir visdrošākais palīgs aviācijā un kuģniecībā. Šim nolūkam lidotāji lieto visai parocīgu un precīzu ierīci — astronomisko kompasu. To nostāda uz noteiktu zvaigzni tā, lai lidotājs, skatoties caur šo aparātu, attiecīgo zvaigzni visu laiku redzētu un varētu vadīt lidmašīnu norādītajā virzienā.

Ievērojami grūtāk tas ir jūrniekiem, it sevišķi ziemeļos, jo astronomiskie novērojumi uz jūras parasti iespējami tikai īsu

laika sprīdi. Taču jūrniekiem palīgā nāk jauna zinātnes nozare — radioastronomija, kas pēti radioviļņus, kuri nonāk līdz Zemei no dažādiem debess ķermeņiem. Pēdējā laikā ir uzbūvēti ļoti precīzi un jūtīgi kosmisko radiostaru uztvērēji. Radioviļņi viegli iet caur mākoņiem, kas dod iespēju konstruēt radioastronomiskās ierīces navigācijai, kuras pēc Mēness, Saules un citu debess ķermeņu radioizstarojumiem nosaka kuģu atrašanās vietu jebkādos laika apstākļos.

Tā kā Zeme griežas no rietumiem uz austrumiem, mēs redzam, ka debess ķermeni vienā diennaktī pārvietojas no austrumiem uz rietumiem. Šīs zvaigzņu pārvietošanās novērojumi dod iespēju ļoti precīzi noteikt laiku un izlabot pulksteņa radītos datus.

Liela nozīme ir tā saucamajam „Saules dienestam”. Dažas parādības, kas notiek uz Zemes un tās atmosfērā ir cie-

ši saistītas ar procesiem uz Saules. Polarblāzma, magnetiskās vētras un tas, ka radioviļņi neiet apkārt Zemei, atkarīgi no Saules stāvokļa. „Saules dienests” uzmanīgi seko mūsu dienas spīdeklim un laikā paziņo par parādībām, kas var notikt uz Zemes. Tam ir svarīga nozīme navigācijā, radiosakaru uzturēšanā, radiofonijā utt.

Ir arī tāda astronomijas nozare, kuras nozīme nepārtraukti aug līdz ar citu zinātņu un vispirms ar fizikas attīstību. Runa ir par zinātņu, kas pēti materijas stāvokli Visumā, kā arī debess ķermeņu dabu un uzbūvi. Visums ir gigantiska, bezgalīgi daudzveidīga dabas laboratorija, kur pastāv dažādas materijas un kustības formas. Tur zinātnieki saduras ar ļoti augstu spiedienu un blīvumu, ar milzīgu temperatūru un kolosālām masām. Viņiem ir iespēja pētīt materijas stāvokli tādos apstākļos, kādus pašlaik nevar radīt mākslīgā ceļā zinātniskajās laboratorijās.

Daudzām ļoti svarīgām mūsdienu zinātnes nozarēm, kā,

piemēram, kodolfizikai, relativitātes teorijai, spektrālajai analīzei un citām daudz ko devuši astronomiskie pētījumi. Pašlaik mēs esam jaunu, lielu atklājumu priekšvakarā, kas saistīti ar astronomu darbiem par vielas stāvokli pirms tās pārvēršanās zvaigznēs, par zvaigzņu enerģijas avoti, par dzīvības piemērošanos dažādiem apstākļiem uz debesu ķermeņiem.

Astronomijai ir arī milzīga ideoloģiska nozīme. Tā palīdz veidot cilvēku pasaules uzskatu. Jautājums par Visumu, tā materialitāti, par materijas objektīvo pastāvēšanu un īpašībām tieši vai netieši ir katras filozofiskās sistēmas pamatā. Objektīva Visuma pētīšana vienmēr kalpojusi materialistiskā pasaules uzskata nostiprināšanai, kā arī cīņai pret reliģiju un reliģisko mācītību.

Līdz ar to liela nozīme ir ne tikai astronomijas tālākai attīstīšanai, bet arī tās sasniegumu propagandēšanai visplašākajos mūsu zemes iedzīvotāju slāņos.

V. Komarovs

Sports

XII šacha olimpiades svinīgā slēgšana

25. septembrī Maskavā, Padomju Armijas Centrālajā teātrī svinīgi tika slēgta XII šacha olimpiade.

Vētriniem aplausiem skaņot, čempionata galvenais tiesnesis Starptautiskās šacha federācijas viceprezidents A. Ilmakunnass pasniedz padomju komandas kapteinim lielmeistaram A. Kotovam zelta kausu — balvu šacha komandas čempionata uzvarētājam.

Padomju šachistiem — lielmeistariem M. Botvinnīkam, V. Smislovam, P. Keresam, D. Bronšteīnam, M. Taimano-

vam un J. Helleram pasniedz zelta medaļas.

Dienvidslavijas šachistiem, kas izcīnījuši otro vietu, pasniedza sudraba medaļas, bet Ungārijas šachistiem, kas ierindojušies trešajā vietā — bronzas medaļas.

XII šacha olimpiadē pie pirmā galdiņa labākos rezultātus guvis jaunais dāņu šachists B. Larsens. Partijā pret šachistiem, kas bija komandu priekšgalā, viņš ieguva 14 punktus no 18 iespējamajiem. Viņam piešķirts starptautiskā lielmeistara nosaukums.

Pasaules čempiones O. Rubcovas godināšana

Padomju Armijas Centrālā teātra zālē notika jaunās pasaules čempiones šachā — maskavietes O. Rubcovas godināšana.

Starptautiskās šacha federācijas viceprezidents A. Ilmakunnass un turnīra galvenais

tiesnesis F. Andersons apliek padomju šachistei O. Rubcovai pasaules čempiones lauru vainagu. Rubcovai pasniedz pasaules čempiones ceļojošo balvu — zelta kausu.

(TASS)

«Vulkana» zaudējums un uzvara

Trešdien «Vulkana» rokas bumbas komanda LPSR kausa izcīņā Bauskā sacentās ar turienes izlasi. «Vulkana» komanda startēja pavājinātā sastāvā. Lai gan pirmā puslaikā «Vulkans» ar 2:0 atradās vadībā, tomēr visu spēli zaudēja ar 6:10. Līdz ar to no tālākām sacensībām kausa izcīņā komanda izstājās.

Ceturtdien Dobelē notika LPSR kausa izcīņas spēle futbolā ar Dobeles izlases komandu. «Vulkana» komanda sacensībās izgāja nedaudz mainītā sastāvā: Kalniņš, Tomašs, Priekalns, Zavičis, Kramzaks, Kuršinskis, Kreisers, Plisko, Rubulis, Pilādzis, Katucāns. Dobeles futbola laukums ir ļoti slikts. Vieni vārti atrodas kalnā, otri — lejā. Arī pats laukums ļoti nelīdzens. Jau spēles sākumā «Vulkana» aizsargs Tomašs netiek galā ar Dobeles malējo uzbrucēju

un rezultāts kļūst 1:0 Dobeles labā. Dobeļieši spēlē ļoti enerģiski, kā rezultātā Katucāns tikai spēles 30. minūtē iesit atbildes vārtus. Puslaiks 1:1.

Otrā puslaika sākumā Kreisers apved Dobeles aizsargu un panāk rezultātu 2:1 «Vulkana» labā. Rezultāts 2:1 nepastāv ilgi. Viesu puslabinis uzbrūcis, izmantojams Kramzaka aiziešanu uzbrukuma spēlē, izraujas uz vārtiem un rezultāts 2:2.

Vēlreiz Kreisers apved Dobeles aizsargu un rezultāts 3:2. Dobeles komanda acīm redzot pagurst. Pēdējās spēles 15 minūtēs pilnīgi pārsvarā «Vulkans». Ceturto vārtus iesit Pilādzis. Spēle beidzas ar 4:2 «Vulkana» labā. Kausa izcīņas turpinājumā «Vulkans» Rīgā sacentīsies ar «Darba rezervju» un «Lokomotives» spēles uzvarētāju. I. Vile

PĀRSKATS

par gaļas un piena obligāto piegādi rajona kolchozos uz šā gada 20. septembrī

Kolchoza	Plāna izpilde proc.	
	gaļa	piens
«Komunars»	117,8	100,4
«Latvijas strēlnieks»	110,0	100,0
«Grauds»	101,8	106,6
«Uzvaras karogs»	84,1	100,2
«Uzvara»	79,6	100,2
«Aktivists»	76,9	99,6
«Boļševiks»	75,4	91,9
«Leņina v. n.»	74,5	100,4
«Padomju Latvija»	74,3	87,8
«Kārļa Marksa v. n.»	73,4	100,0
«Mičurina v. n.»	68,8	98,1
«Brīvais ceļš»	66,7	87,5
«Molotova v. n.»	66,7	89,1
«Staļina v. n.»	66,7	101,1
«Sarkanais karogs»	66,2	100,3
«Raiņa v. n.»	65,6	98,9
«Abava»	63,6	98,3
«Jaunā gvarde»	62,7	93,4
«Proletarietis»	57,1	96,6
«Traktorists»	56,0	95,0
«Socialisma ceļš»	52,8	90,7
«Brīvība»	51,4	100,3
«Ždanova v. n.»	51,2	92,9
«Lisenko v. n.»	47,7	95,1
«Imanta»	47,5	90,9
«Cīņa»	45,7	97,9
«Sarkanā zvaigzne»	41,6	95,4
«Kopdarbība»	33,3	87,3

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(17. turpinājums)

— Jā, visus sākot ar nespēšu. Lai lietu paātrinātu, varu jums dot, lūk, šos divus bārdas nažus. Vai ir tādī, kas prot skūties patstāvīgi?

— Ir, ir!

— Lūk, jums vēl ota. Ziepes es redzēju jūsu kantori pie mazgājamā trauka. Bet spoguļa vietā — lūk, ledutīņš ūdenstoveri. Kas ir frontinieki, ar tādu spoguļi tiks galā. Par instrumenta amortizāciju — man puslitrām.

— Daudz — puslitrām!

— Nu, simtpiecdesmit ar piekabi.

— Simtpiecdesmit savāksim.

— Kā tu, Vorfolomejič, iedomāties šodien pie mums ierasties?

— Taisni dievs tevī mums uzstāja!

— Es viņam vakar pateicu, ka pie mums šodien sapulce.

— Apkērigs, apkērigs tu esi, Vorfolomejič!

— Ir pats nopelnīji, ir mums izpalīdzēji.

— Citādi atkal vienam otram būtu ticis!

— Kā toreiz direktors Michailam: ko jūs, saka, mūku kārtā iestāties gatavojaties vai arī kino aktieros pietelcāties un filmas uz-

ņemšanai partizana bārdū audzējat?

— Bet Selichovam piesēdies. «Kādā jums nolāime mājās gadījies?» Šis nesaprot, par kādu nelaimi ir runa. «Vai jums bērni miruši, vai sieva smagi slima? Kāpēc esat tā nolaidies? Tā, saka, senās tautas sēroja pēc aizgājējiem: saplēja apģērbu un kaisīja pelnus uz galvas.»

— Vasjkam devis no savas kabatas trijnieku pirtij un frizerim.

— Bet Vasjka nav muļķis, aizgāja mājās un noskūvās pats, bet par trijnieku izdzēra krūzi alus.

— Tad neņemtu taču viņa trijnieku! Tas tik vēl trūka! It kā es nabadzības dēļ nesūtos! Toreiz man uz vaiga bij augonis.

— Lai vispirms uzbūvē mums pirti un pēctam prasa kulturu!

— Kas zina, vēl tiks arī šlīpsi iekarīnāt pie visas šīs godības?

— Te viņam, pie velna mātes, nav Maskava, kur ministrijā par parketa grīdām stalgā. Paskatīsimies, kāds pats izskatīsies, kamēr pabeigsim sēju! Varbūt apaus ar vēl netīrāku kraupi nekā mēs!

Tieši devīņos Marja Sergejevna sasauca visus pie MTS kantora sapulcējušos direktora kabinetā. Tas traktorists, kas lamājās par minis-

KRITIKAS GAISMĀ

Brauc apkārt, bet tiltu netaisa

No kolchoza «Jaunā gvarde» teritorijas neliela upīte norobežo trešo brigadi. Ceļš, kas iet cauri tā saucamajam Zveju priedienam uz «Kraštņiem», ir labākais satiksmes ar šo brigadi. Bet... vairākus mēnešus tilta uz upītes nav un satiksme ar smagākiem vāzumiem un mašīnām nav iespējama. Tiesa, kolchoza valde gan protestēja, kad rajona izpildu komitejas ceļu nodāja ierosināja. Veco tiltu kā nelietojamu nojaukt, ko arī izdarīja. Bet šodien valdes vīri vienaldzīgi noraugās, ka kolchoza automašīnas, braucot no šīs brigades uz centru, nobrauc desmitiem lieku kilometru. Lielas grūtības un neērtības ir zirgu transportā.

Tilta būve ir paša kolchoza iekšēja lieta un netrūkst arī būvmateriālu, lai to uztaisītu. Tikai valdei jāatpauz, ka tilts kolchoza saimniecībai tikpat nepieciešams, kā pirms tā nojaukšanas un jāorganizē tā atjaunošana. Jāatzīmē, ka kolchozā arī ceļu remontam velta maz vēribas. Uz kolchozamiem rādītā ceļa gabala grants nav izvesta, tas ir bedraims, lietainā laikā dubļu pelēkums klāts.

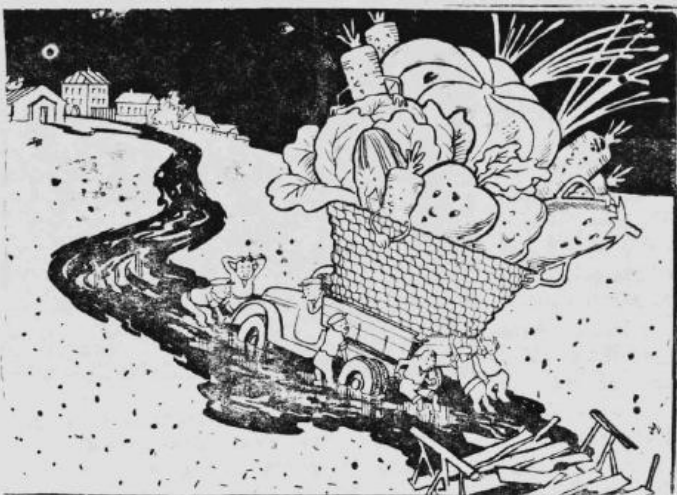
Remontē, bet kā?

Pilsonim Aizpuram Strautu iela 1 kapitāli remontēja dzīvokli. Bet te nav kā vajaga. No istabas uz virtuvi durvīm ielīts jauns sliekšnis. Sliekšnis kā jau sliekšnis — tikai vienā galā atstāts liels caurums, kur pelēm un žurkām iekļūt, sak, nevar taču lopīņus ziemā atstāt ārpusē. Sliekšnis atstāts nekrāsots, laikam lai būtu lielāks kontrasts ar grīdu.

Jauns šeit arī tas, ja pirms remonta rītos bērni aizgūlējas, tad tagad tas valrs nenotiek. Tiklīdz rītos apakšstāvā sāk kurināt, no šķīrbām grīdā sāk vilkties zila migla — apgalvo, ka tie esot dūmi, un tā bērni visi no gultām ārā un ātrāk uz skolu projām.

Lai telpā neradītu sienu krāsu vienmērību, tad pārmūrēta krāsns noziesta ar māliem. Lai dzīvoklis saņemtu vairāk gaisa, atstāti logu rāmjiem atliecīgi caurumi — un istabas durvis pavisam izņemtas un aizvestas.

Ieteicams būtu Remonta un celtniecības kantora un pilsētas izpildu komitejas vadošajiem darbiniekiem pašiem padzīvot tādos apstākļos, varbūt tad viņi ātrāk saprastu, ka tā remontēt nevar.

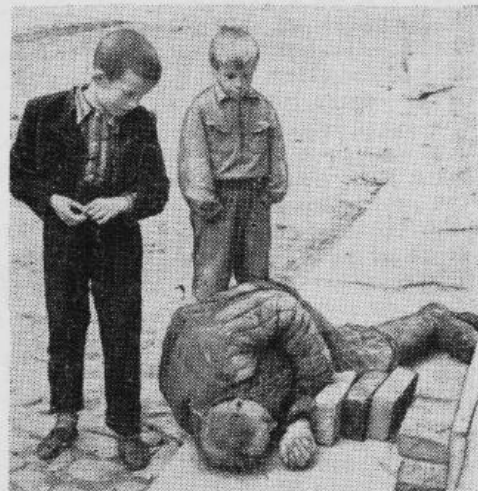

Kolchoznieki: — Te, biedriņi, pāri netīksim, atūrēsim tik apkārt caur Kuldigu.

Vai Mišas vectēvs slims?

Atgriežoties no skolas, trešās klases skolnieki Arvids K. un Juris P. iepreti Bērnu muzikas skolai uz letves ieraudzīja guļam kādu pilsoni. — Vai! Tas taču Mišas vectēvs, laikam saslimis, — iesaucās Arvids. Arī Juris bija izbijies un domāja: — Vai viņš tikai uz kļēģiem nav paklūpis un sasieties?

Bērnu bažas bija veltīgas — Mišas vectēvs Artemijs Boļcova nebija vis sasieties, bet vienkārši 40 gradīgo baidījies bez mēra, un, lūk, tālāk tad nabadzīgs arī nebija ticis. Bērni «vectēvam» gribēja palīdzēt, jo līdz viņa mājām Ventspils ielā № 5 vairs tālu nebija jāiet, taču «vectēvs» necēlās, kunkstē-

ja un sauca pēc vecāsmātes. Jā, bez vecāsmātes, kā redzams, iztikēt šoreiz nevarēs, tikai viņai jāatgādina, lai neaizmirst paņemt līdzī kārtingu žaģaru, jo tādas reizes viņam gadās bieži.

P. Asums

skaists, liela auguma vīrietis, gada četrdesmit. Viņš bija blondīns, bet tumšām uzacīm, ar pirmajām pilkgalvības pazīmēm.

Atspiedis vaigu rokā, tā aizsegdams ar plaukstu rētas sašķobīto muti, Dolgušins paskatījās uz traktoristiem, kuri jau bija sasēdušies uz krēsliem un solos, un atklāja apspriedi.

— Lūk, jūs biedri traktoristi, vakar uzņēmāties socialistiskās saistības pavasara sējas laikā, un mani pārsteidza starpība starp šiem skaitļiem un, lūk, šiem — viņš pabakstīja ar pirkstu traktoristu sarakstā, kuri bija uzņēmāties saistības, un traktoru brigāžu ražošanas uzdevumu kopsavilkuma sarakstā pavasara sējas laikam. — Semjon Vasiljevič, kā tas var būt, ka pēc ražošanas uzdevuma tev jāpabeidz pavasara aršana un vasarāju kultūru sēja astoņās darba dienās, bet socialistiskajās saistībās stāv rakstīts sēšanas dienās? Tātad tev ir iespējas sēju pabeigt ātrāk? Varbūt tev kaut kur paslēpts vēl viens traktors? Vai atklāji kādu noslēpumu, kā paaugstināt mašīnu izstrādi? (Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Kuldīgas raj. slimnīcā steidzīgi vajadzīgas veļas mazgātājas pastāvīgam darbam.